

Predica de la Krefeld (Zürich)

Duminică, 26 aprilie 2020, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Vă salut călduros pe toți cei de aproape și de departe în Numele scump și sfânt al Domnului nostru. Ultima duminică din luna aceasta este cunoscută ca duminica de Zürich. De aproape cincizeci de ani în aproape fiecare ultimă duminică a lunii am fost în Zürich. Îi mulțumim Domnului pentru toți acești ani pe care i-am avut în Zürich, și dacă este în voia lui Dumnezeu vom mai avea. Îi mulțumim Domnului pentru fiecare ocazie pe care o avem ca să propovăduim scumpul și sfântul Său Cuvânt. Cinstea I se cuvine numai Domnului și Răscumpărătorului nostru. Fie ca toți să fie binecuvântați. Noi am ajuns într-o perioadă cu totul deosebită. Nimic nu mai este așa cum am fost obișnuiți. Totuși știm că Domnul este în regiment și orice se întâmplă este conform vocii Sale.

Noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit și putem conta că foarte curând se vor întâmpla toate lucrurile făgăduite. Scumpii mei frați și surori, trebuie să fim foarte atenți ca să deosebim unde și în ce context aparține fiecare lucru. Dacă de exemplu ne gândim ce a spus Domnul și este scris în Evangheliile despre timpul sfârșitului, fie în Mat. 24, Mar. 13, Lc. 21, știm că toate aceste lucruri se întâmplă înaintea revenirii Domnului. Și ceea ce este scris în ultima carte a Bibliei, în cele 22 de capitole ale Apocalipsei, tot ce este scris începând cu capitolul 6 se întâmplă după răpire, cade în necazul cel mare care și el a fost prezis. Pentru noi care iubim Cuvântul lui Dumnezeu și l-am primit prin descoperire este o orientare divină pentru a recunoaște în ce timp am ajuns. Se împlinește și Ps. 91, că pe pământ va bântui ciuma și molima, așa cum a accentuat Domnul nostru îndeosebi în Lc. 21. Noi toți suntem surprinși că s-a putut întâmpla o catastrofă mondială într-un timp atât de scurt.

Îi mulțumim lui Dumnezeu. Așa am fost călăuzit deja de la sfârșitul anului trecut ca să nu mai planific adunări peste Ocean, în Africa sau în alte țări. Nu mi-am dat acordul și n-am mai planificat nicio adunare pentru acest an. Mi-a mers la inimă Cuvântul pe care l-a spus Simeon și pe care l-am exprimat mereu: „*Acum, sloboade în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor*”.

Suntem mulțumitori pentru orientarea divină din Cuvântul lui Dumnezeu. Doar pe scurt doresc să intru în ceea ce se întâmplă acum. Pentru noi toți este ceva neobișnuit, și îndeosebi pentru mine. De 68 de ani stau în spatele amvonului și propovăduiesc Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Acum 68 de ani era Vinerea Mare, timpul Paștilor, a fost un timp deosebit pentru mine și pentru toți credincioșii. De propovăduire aparține ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei. De asemenea și Cina aparține de acest eveniment, așa cum a planificat Dumnezeu în Cuvântul Său și ne-a lăsat, prin har.

În acest an a fost planificată doar o singură călătorie cu grupul în Israel, care trebuia să înceapă pe 9 martie, dar care n-a mai putut avea loc. Cu câteva zile înainte Beniamin Netaniahu a făcut de cunoscut ce se petrece în Israel și că nimeni nu mai poate merge acolo.

În ceea ce privește acest timp trebuie spus că lucrurile nu pot rămâne așa, pentru că în Biblie sunt scrise câteva rânduieli pe care noi, credincioșii, trebuie să le ținem. Dacă ne gândim că acum trebuie să păstrăm o distanță de 2 metri unul față de celălalt, atunci cum poate avea loc o binecuvântare de copii la o distanță de doi metri? Cum poate avea loc un botez păstrând o anumită distanță? Cum poate avea loc o Cină păstrând o anumită distanță? Rânduielile biblice trebuie să rămână în Adunare. Noi credem din toată inima că în scurt timp Dumnezeu Se va îngriji și de aceasta, ca toate lucrurile să poată fi făcute așa cum ne-au fost rânduite în sfânta Scriptură. Și bineînțeles că Rom. 13 aparține de acest lucru: ca noi să fim supuși stăpânirilor celor mai înalte. Totuși trebuie să spunem că Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu stă deasupra oricărei rânduieli omenești. Dumnezeu hotărăște ceea ce se întâmplă în Adunarea Lui și așa trebuie să rămână. Chiar pentru rânduiala de a nu

scăpa adunările cu cât vedem că se apropie ziua revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Pământește văzut, nimic nu va mai fi așa cum a fost odată. Dacă auzi știrile, ești informat că 90% din aparatele de zbor nu mai fac curse aeriene, ci sunt la sol, în aeroporturi. Dacă observi toate lucrurile care se întâmplă în toate domeniile, la toate nivelele, atunci încotro să conducă toate aceste lucruri? La un haos îngrozitor. Apoi vedem încălzirea globală, schimbările climatice și ne gândim la agricultura care ne hrănește, atunci ce ne rezervă viitorul? Prin știrile auzite am fost informați că anii 2018 și 2019 au fost cei mai calzi ani din istoria omenirii, iar noi știm din Scriptură că lucrurile acestea vor continua, și că Is. 30:26 se va împlini pe deplin. Toate semnele timpului de sfârșit trebuie să se întâmple, că va fi foamete și vremuri scumpe. Cu adevărat trebuie să suportăm toate situațiile care vin asupra noastră, și așa cum este scris în Rom. 8, întreaga creație așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Toți știm că această lume, acest pământ și tot ce aparține de acesta se îndreaptă spre sfârșit și că Domnul a alcătuit un plan care cuprinde mai mult decât timpul nostru. Dar astăzi nu vom vorbi despre aceasta.

Să privim în sus spre Domnul și să știm că totul se întâmplă pentru ca noi să ne ridicăm capetele, așa cum a spus Domnul nostru de repetate ori: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Pe noi care credem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu ne interesează îndeosebi ceea ce a făgăduit Domnul pentru această perioadă de timp adevăratei Adunări a lui Isus Hristos. Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu trebuia să fie propovăduită tuturor popoarelor ca mărturie. Apoi va veni sfârșitul. Iar noi putem spune că și această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri.

O spunem pe scurt, ca o informație. În toți anii trecuți, îndeosebi din anul 1974, de când noi am inaugurat această casă a lui Dumnezeu, am ținut adunări internaționale. În anul 1976 am avut o conferință cu predicatori la care au venit frați din 33 de țări, toți eram adunați aici în această încăpere și toți au auzit Cuvântul ceasului, Cuvântul pentru acest timp pe care ei îl cred. Dar astăzi privim în

această lume, ne uităm ce se petrece afară și vedem că toți din toate popoarele sunt conectați, vedem că noi nu mai purtăm acest mesaj pe jos și nici cu avionul, ci îl dăm mai departe prin transmisii în direct și ajunge pe întregul pământ. Acest lucru este cel mai mare cadou din timpul nostru, că mesajul divin care este propovăduit în acest loc se poate auzi în direct în 174 de țări de pe pământ și toți pot crede și trăi pregătirea lor.

Ceea ce spun eu aici în limba germană, în această țară, se traduce în direct în 15 limbi, iar apoi este tradus și dat mai departe în alte limbi în diferite țări; astfel acest mesaj răsună pe întregul pământ. Este puternic. Dumnezeu S-a îngrijit și de acest lucru. Ceea ce încă nu era posibil acum 10, 20 de ani și nici nu te puteai gândi la așa ceva, a devenit realitate astăzi în fața ochilor noștri. Iar noi Îi suntem foarte, foarte mulțumitori Domnului pentru aceasta.

Scumpii mei frați și surori, așa cum am amintit și înainte, sunt puțin trist că nu ne putem aduna împreună din toate popoarele. Dar în toate popoarele Cuvântul Domnului poate fi auzit și toți pot crede. Așadar duminica de astăzi este o duminică în care aveam adunarea în Zürich. Fraților și surorilor din Zürich le urăm binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu, de asemenea fraților din America de Sud și tuturor fraților de pe întregul pământ.

Doresc să citesc un Cuvânt din Mat. 28, unde este scris despre înviere și despre ceea ce a spus Domnul. Scumpii mei frați și surori, presupun că Cuvântul Domnului îți spune ceva ție și mie și că noi primim și acceptăm ceea ce este scris. Pe scurt ne vom referi la răstignire, apoi vom intra în ceea ce este scris despre înviere.

În Mat. 28:18 Domnul nostru spune: „*Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: «Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ»*”. Acum vă rog să fiți foarte atenți. După învierea Domnului și Răscumpărătorului nostru, după ce El a biruit moartea, iadul și pe Satan, El a putut striga: „*Eu trăiesc, și voi veți trăi*”.

În vers. 19, El spune: „*De aceea duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*”. Astăzi sunt călăuzit de Duhul lui Dumnezeu să accentuez în mod deosebit acest verset: „*De aceea duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*”. Nu să fondați adunări deosebite și să

fugiți după a face membrii în adunare. Ci „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*”. Oameni care Mă urmează pe Mine, Răscumpărătorul. De aceasta depinde totul. Noi avem atâtea direcții de credință, și toți au crezurile lor, toți au membrii lor. Dar aici în porunca misionară este vorba că Domnul ridică pretenția asupra celor răscumparați. Cei răscumparați nu-ți aparțin ție, nici mie și niciunui păstor, ei sunt proprietatea Domnului care a fost răscumpărată prin Sângele scump al Mielului lui Dumnezeu. „De aceea *duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*”.

Scumpii mei frați și surori, dragi prieteni, acum mă adresez tuturor de pe întregul pământ. Ai cui ucenici suntem noi? Pe cine credem? Pe cine urmăm noi? De ce adunare aparținem noi? Aparținem noi de Adunarea întâilor născuți? Aparținem de Adunarea celor născuți din nou? Aparținem de cei răscumparați? De când ne-am pocăit am devenit noi niște ucenici ai lui Isus? Sau suntem niște membri ai unei direcții de credință? Noi toți știm că în toate adunările membrii lor trebuie să fie ascultători de ceea ce se învață acolo.

Acest lucru vi-l mai spun o dată și îl accentuez. Aici este scris: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*”. Apoi în legătură cu „faceți ucenici” este amintit direct botezul: „*și botezați-i...*”. Adevărații ucenici ai lui Isus sunt botezați în Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. Adică în Numele care este mai presus de orice nume, adică botezați-i în Numele Domnului Isus Hristos. De la primul botez din Fapte 2:38 este scris: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”.

Așadar aici suntem la început, suntem la porunca misionară directă pe care a dat-o Domnul după învierea Lui. „De aceea *duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”.

Căți știu care este Numele? „Tată” nu este un nume. „Fiu” nu este un nume. „Duhul Sfânt” nu este un nume. Toate acestea sunt descoperirile Dumnezeului Celui viu. Dumnezeu este Tatăl nostru. Dar atunci când ne rugăm „*Tatăl nostru, care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău*” despre ce Nume este vorba? Care Nume trebuie să fie

sfințit? Dacă Fiul spune: „ *Am făcut cunoscut* („Am descoperit” – lb. germ.) *Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat*”. Așadar avem acest Cuvânt sfânt al poruncii misionare.

Permiteți-mi să accentuez încă o dată acest lucru. Toți care au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos sunt botezați în Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Și doar ei au devenit ucenicii lui Isus.

Acest lucru vi-l spun în Numele Domnului. Începând cu anul 325 și îndeosebi cu anul 386 d.Hr. când acest Cuvânt, această poruncă misionară a fost înțeleasă greșit, când mintea omului s-a apropiat de Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu și a început să interpreteze Cuvântul făcând învățături proprii, atunci a fost născocită învățătura trinitară care nu există în Vechiul și nici în Noul Testament. Dumnezeu nu este compus din trei persoane veșnice. Este ridicol și de neconceput așa ceva. Dumnezeu este un Singur Dumnezeu veșnic și viu. „...*din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!*”(Ps. 90:2).

Dacă ne întoarcem înapoi la început vedem că Dumnezeul Cel veșnic, Cel Invizibil S-a arătat, S-a descoperit, a venit pe acest pământ, a creat toate lucrurile și a umblat în Grădina Eden. Nu o a doua persoană, nu o a treia persoană. Ci Dumnezeu descoperit ca Domn în mod vizibil, și El l-a putut crea pe om după chipul Său.

Permiteți-mi să accentuez acest lucru. Toți care au fost botezați și sunt botezați în formula trinitară au fost botezați nebiblic și în ochii lui Dumnezeu ei nici măcar nu sunt botezați, au fost duși în rătăcire. În sfânta Scriptură avem confirmarea că toți care au fost botezați începând cu ziua Cincizecimii au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos.

De aceea scumpii mei frați și surori, acum înaintea revenirii lui Isus Hristos, trebuia să fie propovăduită Evanghelia originală, deplină, cu mântuirea deplină. Oamenii trebuiau să fie chemați afară din toate religiile și să devină niște ucenici ai lui Isus, prin adevărata credință și adevăratul botez, conform Ef. 4:5, un Domn, o credință, un botez. Am putea merge în întregul Nou Testament, începând din Fapte 2 și mai departe, și să vedem clar că toți cei ce au fost botezați, ei au fost botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos, pentru că acesta este

Numele de legământ nou testamentar, iar noi suntem poporul noului legământ.

Domnul nostru Însuși a spus în Mat. 26:26-28: „...*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”.

S-o spunem încă o dată cu dragoste și cu toată seriozitatea. Numai cine a devenit credincios biblic, căruia Domnul i S-a descoperit ca Cel înviat și care are respect față de porunca misionară a Domnului nostru, numai acela se poate pleca sub aceasta, poate accepta și primi ceea ce a fost spus. „De aceea *duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele...*”. Toți cei ce au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos sunt niște ucenici ai lui Isus, au pășit pe urmele lui Isus.

Mai spunem o dată și acest lucru. Începând cu Sinodul de la Niceea și apoi continuând cu celelalte, absolut toate învățăturile biblice au fost modificate, au fost introduse dogme și oamenii au fost și sunt conduși greșit. Cine o mai poate suporta? Acum, când suntem atât de aproape înaintea revenirii lui Isus Hristos!

Ca să încheiem această temă, citim în Mat. 28:20: „*Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit Eu. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”.

O, cât de mulțumitori putem fi Domnului și Răscumpărătorului nostru! Și acest lucru l-am evidențiat mereu și mereu. Că după cei o mie de ani ai epocii întunecate, după ce au avut loc toate cruciadele și milioane de oameni au fost omorâți din cauza credinței, Dumnezeu a făcut un nou început. Deja înaintea Reformei au fost bărbați ai lui Dumnezeu pe care Domnul i-a putut folosi. Apoi, în timpul Reformei a venit străpungerea, apoi a avut loc întoarcerea la adevărurile biblice. În ultimii cinci sute de ani a avut loc trezire după trezire, și Dumnezeu a descoperit scumpul și sfântul Său Cuvânt tot mai adânc, și toți cei ce au pășit pe urmele lui Isus poartă în interiorul lor mărturia că ei cred cum spune Scriptura și ceea ce spune Scriptura.

Acum ne întoarcem la tema noastră. Pe scurt privitor la moartea și învierea Domnului nostru. Voi toți știți ce este spus în evangheliile. Eu

am citit toate evangheliile și ochii mei s-au oprit la Mat. 27:28-29, unde este scris că Domnul nostru a fost dezbrăcat și apoi L-au îmbrăcat cu o haină stacojie. L-au dezbrăcat de hainele Lui simple și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie, au împletit o cunună de spini și I-au pus-o pe cap și I-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: «Plecăciune, Împăratul Iudeilor!». Domnul nostru a trecut prin Ghetsimani, a mers calea cea mai grea a suferințelor, pentru mine și pentru tine, pentru ca să ne dăruiască prin har răscumpărarea.

Citim cum S-a rugat El și cum S-a luptat în Ghetsimani: „*Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiești Tu*”. Și voia lui Dumnezeu s-a întâmplat. Domnul nostru a fost predestinat să ia asupra Lui păcatele lumii, păcatele tale și păcatele mele, să le poarte pe cruce și să ne dăruiască prin har iertarea, împăcarea și mântuirea. Așa cum Pavel a scris: „*Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur Om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți*”(Rom. 5:19 și Fil. 2:8).

Dacă citim în Ioan 19:33-34 mereu și mereu găsim confirmarea că profeția vechi testamentară s-a împlinit în timpul răstignirii. Tocmai au trecut Paștile și Vinerea Mare. Tot ceea ce a fost prevestit s-a întâmplat, iar noi putem fi mulțumitori. Mi-am notat și am în fața mea 24 de prorocii din Vechiul Testament care toate s-au împlinit atunci când Domnul nostru a mers la cruce și a isprăvit răscumpărarea. Scumpii mei frați și surori, cine poate trece pe lângă acest lucru? Pe cât de sigur fiecare prorocie care s-a referit la Răscumpărătorul nostru s-a împlinit exact, pe atât de sigur fiecare prorocie, fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu Adunării se împlinește prin har. Pentru că noi suntem dintre aceia care Îl cred pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul. Cu privire la această temă am putea citi diferite versete biblice.

Să spunem încă o dată și acest lucru, clar și deslușit. Noi suntem foarte aproape de sfârșitul timpului harului. Nimeni nu știe ziua, timpul și ceasul. Dar noi, ca credincioși cu respect față de Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, noi înțelegem când vedem toate aceste lucruri care acum,

pe întregul pământ, se împlinesc așa cum au fost prevestite de Domnul nostru, până la strângerea poporului Israel, așa cum este scris în pilda cu smochinul. Toate aceste versete biblice au devenit realități divine, inclusiv făgăduința că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită în toată lumea, tuturor neamurilor, ca mărturie. Nu S-a îngrijit Domnul Dumnezeu și de acest lucru? Cu adevărat mereu și mereu trebuie să repet acest lucru.

Scumpii mei frați și surori, toate direcțiile de credință se referă la fondatorul lor. Puteți merge de la o adunare la alta și veți vedea că toți au fondatorul sau fondatoarea lor. Dar Adunarea Dumnezeului Celui viu, Adunarea lui Isus Hristos are doar un singur fondator, iar acesta este Domnul și Răscumpărătorul nostru care a spus: „*Eu voi zidi Biserica (Adunarea) Mea și porțile locuinței morților n-o vor birui*”. Același Domn a spus că El a așezat în Adunarea Lui diferite slujbe, El a așezat pe unii ca: apostoli, proroci, păstori, învățători, evangheliști. Ei fac parte din Adunarea Dumnezeului Celui viu. Astfel noi putem indica înspre acest lucru, că în timpul nostru Domnul a trimis un mesaj profetic și a pus din nou pe sfeșnic toate învățăturile biblice.

Toate direcțiile de credință au rămas la ceea ce au învățat fondatorii lor și n-au putut merge mai departe. De exemplu, luteranii au rămas în învățătura lor, dar în următoarea trezire Dumnezeu a mers mai departe cu poporul Său. Prin Wesley, prin Smith au avut loc treziri, una după alta, și în fiecare trezire adevărații credincioși au mers mai departe, n-au rămas pe loc la starea pe care au trăit-o, ci au știut că Domnul are mai mult pentru noi. Noi mergem împreună cu El întreaga cale până când vom vedea ceea ce am crezut.

Exact așa s-a întâmplat și în timpul nostru cu puternica trezire penticostală. Toți știu foarte bine ce s-a întâmplat în Los Angeles, toți știu ce s-a petrecut în anul 1906. Noi toți știm ce efect și ce amploare a avut această mișcare. Vedem că toți se întorc înapoi la fondatorii lor. În diferitele adunări ei s-au fixat în învățăturile lor. Și dintr-o dată noi auzim de ceea ce a făcut Dumnezeu supranatural în timpul nostru și de ceea ce a fost anunțat și spus de Însuși Domnul în anul 1933. Voi cunoașteți foarte bine mesajul timpului de sfârșit. Pentru mine are o așa mare însemnătate. N-o pot spune niciunui om așa cum vreau s-o spun:

eu sunt convins că așa cum, în Vechiul și Noul Testament, Dumnezeu a folosit un Moise, un Avraam, un Pavel, un Ioan Botezătorul, așa cum Dumnezeu a împărțit însărcinări și a dat îndrumări tot așa a făcut-o El în timpul nostru cu iubitul nostru frate Branham. În 11 iunie 1933 norul de lumină supranatural s-a coborât din cer senin, vizibil pentru mii de oameni și lumina supranaturală s-a oprit asupra acestui bărbat al lui Dumnezeu; el boteza așa cum boteza Ioan în Iordan, și dintr-o dată cerul s-a deschis și glasul lui Dumnezeu a răsunat. Tot așa s-a întâmplat când fratele Branham a avut primul lui serviciu de botez în fluviul Ohio, în timp ce era pe cale să boteze a 17-a persoană. Această trăire puternică supranaturală a avut loc după amiaza înspre ora 14, și glasul care a răsunat din această lumină supranaturală a rostit: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos, pe întregul pământ”.

Scumpii mei frați și surori, cine nu poate crede acest lucru poate închide biblia, să plece acasă, să viseze în continuare și să rămână mai departe în necredință.

Ceea ce îi evidențiază pe copiii lui Dumnezeu este faptul că ei recunosc făgăduința dată de Dumnezeu pentru timpul lor și au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Așa a fost și cu Ioan Botezătorul care a gătit Domnului un popor bine pregătit. Pe cine? Nu pe cărturari și nici pe farisei, nu! Dar poporul a ieșit afară, au crezut mesajul care a fost adus atunci, s-au lăsat botezați și au trăit prin har neprihănirea.

Scumpii mei frați și surori, noi n-avem voie să ascundem ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Noi trebuie s-o trâmbițăm puternic și s-o vestim pe întregul pământ. Noi suntem aproape de revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Și cum am spus deseori, prima și ultima predică trebuie să fie la fel, primul botez de acum două mii de ani, din ziua fondării Adunării nou testamentare și botezul de astăzi trebuie să fie în conformitate. Cine are dreptul să schimbe Cuvântul lui Dumnezeu? Cine are dreptul să introducă falsificări? Cine are dreptul să facă interpretări? Noi toți avem doar un singur drept: să-I dăm dreptate lui Dumnezeu și să ne întoarcem înapoi, să respectăm Cuvântul Lui.

Eu trebuie să spun acest lucru încă o dată. Toți care cu adevărat devin credincioși, care se pocăiesc și își dedică viața lor Domnului, își mărturisesc păcatele, își trăiesc căința și pocăința lor, neprihănirea lor prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei, toți aceștia devin niște ucenici ai lui Isus și ca răscumpești ei aparțin Răscumpeștiătorului. Nu aparțin unei adunări, ci îi aparțin Lui, Aceluia care a plătit prețul. „De aceea *duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*”.

Eu doresc să fiu un ucenic al lui Isus, doresc ca toți cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea să nu mai urmeze pe un om oarecare. Ci ei să fie aduși în legătură cu Dumnezeu și să fie niște ucenici ai lui Isus, ucenici ai Domnului, care acceptă și primesc tot ceea ce ne-a spus El.

Să facem un sumar, concluzionând în ce timp am ajuns. Pentru noi toți este o surpriză. O astfel de perioadă de timp n-a mai existat. Toți o spunem încă o dată, nimic nu va mai fi cum a fost odată. Dar un lucru este sigur, că noi suntem mai aproape de sfârșit și că Domnul aduce totul înapoi în starea originală. Iar aceasta a fost însărcinarea pe care Domnul a dat-o iubitului nostru frate Branham, ca să pună pe sfeșnic Cuvântul original, aceeași Evanghelie, Cuvântul sfânt descoperit și Numele sfânt în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, în Fiul și prin Duhul Sfânt, Nume în care sunt botezați toți cei care au devenit ucenici ai lui Isus. Fiindcă așa este scris în Rom. 6:2: „*toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui*”. Pentru ca de acum încolo să nu mai trăim pentru noi, ci pentru El.

Dumnezeu să dăruiască har pentru ca toți de pe întregul pământ, nu doar în Zürich, nu doar în Elveția, nu doar în Europa, ci în toate popoarele și în toate limbile, toți să audă glasul Domnului Celui înviat care a spus: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”(Mat. 28:18). Apoi, la sfârșitul însărcinării Lui divine a spus: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”(vers. 20). Așadar aceasta este o făgăduință pe care Domnul ne-a dat-o nouă.

Vă rog frumos gândiți-vă la acest lucru. Ultimul mesaj este cum a fost și primul mesaj; un Dumnezeu, un Răscumpeștiător, un Domn, o credință, un botez, înapoi la Cuvânt, înapoi la început.

Fie ca credinciosul Domn să ne dăruiască har să avem neconținut în fața ochilor noștri Vinerea Mare și Paștile, și să știm că răscumpărarea noastră s-a isprăvit. Pe cruce Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*”. El S-a coborât în părțile de jos ale pământului, a biruit moartea, iadul și pe Satan și a treia zi a înviat din morți. Apoi, după ce a petrecut patruzeci de zile cu ucenicii Săi, a fost înălțat la cer. El i-a învățat totul cu privire la Împărăția lui Dumnezeu, iar după aceea le-a dat făgăduința: „*Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”(Lc. 24:49). Apoi, după cincizeci de zile s-a întâmplat că Duhul Sfânt a fost turnat peste ei, după cum deja fusese spus mai dinainte prin prorocul Ioel: „*În zilele de pe urmă – AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU – voi turna Duhul Meu peste orice făptură...*”(Ioel 2:28). Iar în ziua Cincizecimii Petru a putut confirma: „*Aceasta este ce a fost spus de Dumnezeu prin prorocul Ioel: «...»*”(Fapte 2:16-17).

Noi toți credem că va avea loc o lucrare duhovnicească măreață. Dumnezeu nu va fi trimis doar o ploaie timpurie, ci și o ploaie târzie. El va dăruii încă o dată o revărsare puternică a Duhului Sfânt, direct înaintea revenirii Domnului nostru. Noi putem conta că acest lucru se poate întâmpla în fiecare clipă, așa cum este scris în Iac. 5:7: „*Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că El a trimis ploaia timpurie și o va trimite și pe cea târzie și Își va desăvârși lucrarea Lui în toți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Fie ca în această duminică de Zürich Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți și să fie cu toți, în Numele sfânt al lui Isus – aceasta-i rugăciunea mea. Amin.